NORAKSTS
Lieta Nr.142272511
1-1844-12/21

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 12.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Ilona Petrovska,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktai personai *E.M.*,

Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotajai pārstāvei *A.O.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.M.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 8.novembra lēmuma Nr.10/108962901/2885 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors 2011.gada 6.oktobrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.108962901 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2011.gada 6.oktobrī transportlīdzeklis Chevrolet, ar valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Elku ielā pie Senču ielas 5.nama, Rīgā, neievērojot 3 metrus starp nepārtraukto ceļa apzīmējumu un

transportlīdzekli, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.4.apakšpunktu, un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktu pieņēma sākotnējo lēmumu uzlikt transportlīdzekļa vadītajam naudas sodu 30 latu apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *E.M.* kā minētā transportlīdzekļa vadītājs vērsās ar sūdzību Rīgas pašvaldības Ceļu policijas pārvaldē (turpmāk – Policija), kas ar 2011.gada 8.novembra lēmumu Nr.10/108962901/2885 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *E.M.* vērsās ar sūdzību Administratīvajā rajona tiesā par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīts, ka pārkāptas LAPK 248.panta prasības. Proti, nav bijusi sertificēta un iekļauta Latvijas Valsts mērīšanas līdzekļu reģistrā laika mērīšanas ierīce, attāluma mērīšanas ierīce un fotoaparāts, ar kuru, uzņemtas Lēmumā minētās fotogrāfijas.

Ja mērījumi tika veikti ar neverificētām un nesertificētām ierīcēm vai līdzekļiem, tad saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 60.panta otro daļu, iestāde nedrīkst vākt un administratīvajā procesā izmantot informāciju, kas iegūta ar prettiesiskām metodēm. Turklāt pieteicējs šaubās vai inspektors, kurš, sastādījis protokolu, ir izgājis apmācības, kā rīkoties ar mērīšanas ierīcēm.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 16.janvārī saņemtajā rakstveida paskaidrojumā Policija sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs savu sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Policijas pilnvarotā pārstāve sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā ietvertajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka Lēmums ir atstājams negrozīts turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[7] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[7.1] Protokols, kurā konstatēts, ka 2011.gada 6.oktobrī plkst.14.35 transportlīdzeklis Chevrolet ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/,* bija novietots stāvēšanai Elku ielā pie Senču ielas 5.nama, Rīgā, vietā, kur nav 3 metri līdz 920.ceļa apzīmējumam (lietas 16.lapa);

[7.2] pārkāpuma fiksēšanas laikā un vietā uzņemtās fotogrāfijas, kurās ir redzama automašīna Chevrolet ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/,* kas novietota stāvēšanai brauktuves labajā pusē, bet automašīnas kreisajā pusē apmēram 0,5 m līdz 1 m attālumā atrodas 920.ceļa apzīmējums - nepārtrauktā baltā līnija (lietas 27.lapa);

[7.3] *E.M.* 2011.gada 31.oktobrī iesniegtā sūdzība par sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu, kurā norādīts, ka lēmums ir atceļams, jo Protokolā nav ievērotas LAPK 248.panta prasības, kā arī nav norādīts, ar kādu mērīšanas ierīci veikti mērījumi, vai tā ir sertificēta likumā noteiktā kārtībā. Ņemot vērā, ka pierādījumi iegūti ar prettiesiskām metodēm, lēmums ir prettiesisks un atceļams (lietas 8.lapa).

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka *E.M.* kā transportlīdzekļa Chevrolet ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* vadītājs to bija novietojis automašīnu stāvēšanai Protokolā norādītajā laikā un vietā (Rīgā, Elku ielā pretī Senču ielas 5.namam). Lietā nav arī strīda par to, ka vietā, kur *E.M.* novietoja stāvēšanai automašīnu brauktuves vidū ir 920.ceļa apzīmējums.

E.M. uzskata, ka Lēmums ir atceļams procesuālo pārkāpumu dēļ, proti, nav ievērotas LAPK 248.panta prasības, kā arī mērījumi nav veikti ar sertificētām mērierīcēm.

Lietā ir strīds par to, vai *E.M.* Protokolā norādītajā laikā un vietā ir ievērojis CSN 135.4.apakšpunkta prasības, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī, vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[9] Lēmums, pamatots ar CSN 135.4.apakšpunktu un LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktu.

CSN 135.4.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Savukārt LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka *E.M.* vaina konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Minētais tiesas secinājums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[10.1] Tiesa konstatē, ka fakti, uz kuru pamata pieņemts Lēmums, ir nodibināti ar Protokolu (lietas 16.lapa), pārkāpuma fiksēšanas vietā un laikā uzņemtajām fotogrāfijām (lietas 17.lapa) tas ir, dokumentiem un no tiem izrietošiem faktiem, kas atbilstoši LAPK regulējumam ir uzskatāmi par pierādījumiem lietā. Turklāt tiesas sēdē *E.M.* atzina, ka Protokolā un fotogrāfijās norādītajā laikā un vietā bija novietojis stāvēšanai transportlīdzeklis Chevrolet ar valsts reģistrācijas numur */reģistrācijas numurs/*, proti, *E.M.* tiesas sēdē atzina, ka nav strīda par faktiskajiem apstākļiem.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un tajos esošos pierādījumus, atzīst, ka *E.M.*, 20011.gada 6.oktobrī novietojot automašīnu Chevrolet ar valsts reģistrācijas numuru

/reģistrācijas numurs/ uz Elku ielas, Rīgā, pie Senču ielas 5.nama, nav ievērojis CSN 135.4.apakšpunkta prasības, jo novietojis automašīnu vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto 920.ceļa apzīmējuma līniju un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

[10.2] *E.M.* norāda, ka nav zināms, kādi mērinstrumenti tika izmantoti attāluma līdz 920.ceļa apzīmējumam mērīšanai, kā arī nav zināms, vai šie mērinstrumenti ir noteiktā kārtībā verificēti un sertificēti. Savā sūdzībā tiesai, kā arī tiesas sēdē *E.M.* norādīja, ka jebkādi mērījumi un fotografēšana administratīvo pārkāpumu lietās jāveic vienīgi ar speciāliem, noteiktā kārtībā verificētiem un sertificētiem mērinstrumentiem un fotoierīcēm.

No lietas materiāliem tiesa nekonstatē, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā policijas inspektori būtu izmantojuši kādus mērinstrumentus attāluma līdz 920.ceļa apzīmējumam mērīšanai. Tai pašā laikā tiesa norāda, ka tiesu praksē ne vienmēr attālums tiek noteikts izmantojot mērinstrumentu, jo atsevišķos gadījumos no lietā esošām fotogrāfijām pārkāpums ir acīmredzams.

Tiesa piekrīt *E.M.*, ka precīzu attālumu starp stāvēšanai novietotu transportlīdzekli un 920.ceļa apzīmējuma līniju var noteikt vienīgi, veicot mērījumu. Tomēr, tiesa norāda, ka iepriekš konstatētais piemērojamās tiesību normas mērķis ir nodrošināt citu transportlīdzekļu netraucētu pārvietošanos, nepārkāpjot CSN prasības. Līdz ar to, tiesas ieskatā, ir pietiekami konstatēt, ka stāvēšanai novietotais transportlīdzeklis traucē citu transportlīdzekļu pārvietošanos.

Kā izriet no ceļu satiksmes normatīvā regulējuma, 920.ceļa horizontālo apzīmējumu (nepārtraukta līnija) transportlīdzekļiem šķērsot ir aizliegts.

Izvērtējot lietā esošās fotogrāfijas, tiesa atzīst, ka transportlīdzeklis Protokolā norādītajā vietā un laikā tika novietots stāvēšanai brauktuves malā pie ietves tā, ka attālums starp stāvēšanai novietoto *E.M.* transportlīdzekli un nepārtraukto 920.ceļa apzīmējumu ir bijis mazāks nekā viena transportlīdzekļa platums. Proti, attālums starp *E.M.* stāvēšanai novietoto transportlīdzekli un nepārtraukto 920.ceļa apzīmējumu acīmredzami ir tāds, ka labajā brauktuves joslā nav iespējams pārvietoties garām *E.M.* stāvēšanai novietotajam transportlīdzeklim citādāk, kā tikai uzbraucot uz nepārtrauktā 920.ceļa apzīmējuma.

Līdz ar to, tiesa secina, lai arī policijas darbinieki neveica precīzus mērījumus, no policijas darbinieku veiktajiem fotouzņēmumiem nepārprotami izriet, ka *E.M.* stāvēšanai novietotais transportlīdzeklis traucē citu transportlīdzekļu pārvietošanos. Proti, lai apbrauktu minēto transportlīdzekli, citiem transportlīdzekļiem jāšķērso 920.horizontālais ceļa apzīmējums, apdraudot ceļu satiksmi.

Tiesas ieskatā apstākļos, kad pārkāpums ir acīmredzams un nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, *E.M.* sūdzībā izvirzītā prasība, ka pārkāpuma fiksēšanas vietā mērījums jāveic ar speciālajiem mērinstrumentiem, nav samērīga. Tas pats attiecināms arī

uz *E.M.* norādīto par fotoattēla fiksēšanas procesu, kurā, *E.M.* ieskatā, obligāti būtu jānorāda ziņas par administratīvā pārkāpuma fiksēšanā izmantotās fototehnikas un fotogrāfiju augšupielādes datņu uzglabāšanas ierīcēm; ziņas par to, vai datņu uzglabāšanas ierīce ir attiecīgi sertificēta, lai nodrošinātu informācijas integritāti, konfidencialitāti un pieejamību, kā arī ziņas par to, vai amatpersona, kas lietojusi fototehniku, ir izgājusi apmācību tās lietošanā. Tiesa atzīst, ka, tā kā *E.M.* izvirzītās prasības administratīvā pārkāpuma vietas fiksēšanai izskatāmajā gadījumā neizriet ne no vienas tiesību normas, arī *E.M.* uz šādu tiesisko regulējumu nav norādījis, savukārt likumdevējs LAPK 243.pantā atzinis ar fotofiksācijas metodi konstatētās ziņas par faktiem par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietās, neizvirzot speciālas prasības fototehnikas izmantošanai, *E.M.* norādītā procedūra administratīvā pārkāpuma fiksēšanai nav saprātīga un adekvāta. (sal. skat. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 30.jūnija spriedumu lietā Nr.A42881309).

Ievērojot minēto, tiesai nav šaubu par lietā esošo un sprieduma [7] punktā minēto pierādījumu pieļaujamību. Līdz ar to ir noraidāms *E.M.* arguments par mērinstrumentu izmantošanas nepieciešamību, jo konkrētajā gadījumā no lietā esošajiem fotouzņēmumiem ir viennozīmīgi konstatējams, ka automašīna novietota vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

[10.3] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka *E.M.* darbībās, 2011.gada 6.oktobrī novietojot automašīnu Chevrolet ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* uz Elku ielas, Rīgā, pie Senču ielas 5.nama, nav konstatēti apstākļi, kas izslēgtu viņa administratīvo atbildību. Tādējādi tiesa arī atzīst, ka Policija pamatoti *E.M.* rīcībā konstatēja LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[11] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktu par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 latu apmērā.

Citētā tiesību norma imperatīvi nosaka soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tas nozīmē, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šādu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ir piemērojams konkrēts soda naudas apmērs. Līdz ar to iestādei vai amatpersonai, kura pieņem lēmumu, šādā gadījumā nav pamata veikt lietderības apsvērumus ar mērķi pieņemt individuāla satura lēmumus attiecībā uz soda apmēra noteikšanu. Pamats personas sodīšanai šādas tiesību normas kontekstā ir administratīvā pārkāpuma sastāva esamība.

Tiesa konstatē, ka *E.M.* par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir uzlikts naudas sods 30 latu apmērā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Policija pamatoti un tiesiski *E.M.* piemēroja naudas sodu 30 latu apmērā.

[12] Ņemot vērā visu iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, Lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{18}pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 8.novembra lēmuma Nr.10/108962901/2885 (2011.gada 6.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.108962901), bet *E.M.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (*paraksts*) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Petrovska

Rīgā, 2012.gada 12.oktobrī.